

Cartea lui Daniel - Numărul Opt

Un proces

Jeff Pippenger

2023-12-03

În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a asediat. Și Domnul l-a dat în mâna lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, împreună cu o parte din vasele Casei lui Dumnezeu; pe acestea le-a dus în țara Șinear, în casa dumnezeului său, și a adus vasele în vistieria dumnezeului său. Daniel 1:1, 2.

Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt aceeași carte, iar aceleași linii profetice care sunt reprezentate în cartea lui Daniel sunt reluate în cartea Apocalipsei. Apocalipsa lui Isus Hristos reprezintă ultimul mesaj profetic care este desigilat chiar înainte de încheierea timpului de probă.

Adevărurile care în trecut au fost înțelese corect din cartea Apocalipsei, dar au fost pecetluite de obicei și tradiție, sunt încă adevăr, iar astăzi ele sunt din nou desigilate de Leul din seminția lui Iuda, iar aceste adevăruri își descoperă acum împlinirea lor desăvârșită.

Adevărurile care în trecut au fost înțelese corect din cartea lui Daniel, dar au fost pecetluite de obicei și tradiție, sunt încă adevăr, iar astăzi ele sunt despecetluite din nou de Leul din seminția lui Iuda, iar aceste adevăruri își descoperă acum împlinirea lor desăvârșită.

Daniel este, pur și simplu, primul dintre cele două cărți care reprezintă Revelația lui Isus Hristos.

Yehoiakim este un simbol al împuternicirii primei solii într-o mișcare de reformă. El este, de asemenea, un simbol al legământului, căci schimbarea unui nume identifică în mod profetic începutul unei relații de legământ. Relația de legământ în care Dumnezeu intră cu un popor care mai înainte nu fusese poporul legământului lui Dumnezeu începe la împuternicirea primei solii.

Cei care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. 1 Petru 2:10.

Simbolul schimbării unui nume ca reprezentând o relație de legământ este stabilit prin schimbarea numelui lui Abram în Avraam, a numelui lui Sarai în Sara, a numelui lui Iacov în Israel și a lui Saul în Pavel. Mai există și alte mărturii ale acestui simbol, însă în capitolul întâi din Daniel, numele lui Daniel este schimbat în Belșațar, al lui Hanania în Șadrac, al lui Mișael în Meșac, iar al lui Azaria în Abed-Nego.

Când Domnul intră într-o relație de legământ cu un popor, în același timp trece pe lângă un fost popor al legământului. Ioiachim reprezintă poporul legământului peste care se trece, iar Daniel, Hanania, Mișael și Azaria reprezintă poporul legământului care este apoi ales. Când oamenii intră într-o relație de legământ, ei sunt apoi puși la încercare cu privire la faptul dacă vor păzi condițiile legământului. Încercarea este reprezentată prin actul de a mânca.

Adam na Hawa walishindwa mtihani kwa tendo la kula, na Mungu alipoingia kwa mara ya kwanza katika agano na watu wateule, alianza uhusiano huo kwa kuwajaribu kwa mana. Israeli wa kale hatimaye walishindwa mtihani huo, lakini kwa kufanya hivyo walitoa rejeo la kwanza na ushuhuda wa kwanza wa ukweli kwamba mtihani wa agano si mtihani mmoja wa pekee, bali ni mchakato wa kujaribiwa. Kufikia mtihani wa kumi, waliamriwa kufa nyikani katika kipindi cha miaka arobaini iliyofuata. Kisha Mungu aliingia katika agano na Yoshua na Kalebu, hivyo akitoa ushuhuda kwamba Bwana anapoingia katika agano na watu wateule, Yeye pia anapita kando ya watu wa agano la zamani. Mwishoni mwa Israeli wa kale, ambako pia kulikuwa mwanzo wa Israeli wa kiroho, mchakato wa mwisho wa kujaribiwa kwa Israeli wa kale ulikuwa mchakato wa kwanza wa kujaribiwa kwa Israeli wa kiroho, nao uliwakilishwa kama Mkate wa Mbinguni. Huo ulikuwa umetolewa mfano wake kwa mana katika mchakato wa kwanza wa kujaribiwa wa agano la kwanza.

În acel proces de punere la probă, care a fost atât primul, cât și ultimul proces de punere la probă, Isus a identificat testul Pâinii cerești atunci când a spus că aceia care sunt poporul Său de legământ trebuie să mănânce trupul Său și să bea sângele Său. El a pierdut mai mulți ucenici la acea prezentare decât în oricare alt moment al lucrării Sale. Acea controversă din lucrarea Sa a fost punctul culminant al ilustrației procesului de punere la probă al legământului, iar Sister White comentează pe larg asupra aceluia eveniment în Hristos, Lumina lumii, unde titlul capitolului este „Criza din Galilea”. Numele Galilea înseamnă „o balama” sau „un punct de cotitură”, iar în acel capitol ea arată de ce ucenicii s-au întors de la El. Ei au refuzat să aplice mărturia Sa cu privire la cerința de a mânca trupul Său și de a bea sângele Său prin metodologia profetică potrivită. Ea a arătat că ei se țineau de obiceiuri și tradiții ale unor concepte profetice pe care Satana le insuflase în înțelegerea biblică a Israelului antic. Aceste neînțelegeri le-au oferit ceea ce ei credeau că este o scuză pentru a aplica cuvintele Sale literal, în loc de spiritual. Ea mai arată și că atunci când aceia care s-au „întors” de la Isus (Galilea), care sunt identificați în capitolul al șaselea din Ioan (Ioan 6:66), n-au mai umblat niciodată cu El.

Ca și în cazul celui dintâi, tot astfel și în cazul celui de pe urmă proces de punere la probă legat de legământ al vechiului Israel, constatăm că, atunci când Dumnezeu intră într-o relație de legământ cu un popor ales, El trece totodată pe lângă fostul popor al legământului. Constatăm, de asemenea, că El pune acel popor la probă nu printr-o singură încercare, ci printr-un proces de încercare. Vedem, de asemenea, că procesul de punere la probă este reprezentat prin ceva ce trebuie mâncat. Mai constatăm că hrana reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu și că încercarea implică o alegere între două feluri de hrană din care să se mănânce. Mâncăm noi din orice pom despre care Dumnezeu a spus că putem mânca, sau mâncăm din pomul din care ni s-a interzis să mâncăm? Mai constatăm că alegerea a ceea ce mâncăm include și încercarea privitoare la felul în care mâncăm hrana oferită.

នៅចុងបញ្ចប់នៃអំណាចនៃខាងវិញ្ញាណ ក្នុងសម័យនៃលទ្ធផលនាមីឡិកាយ
សារទីមួយគួរមានបុរាណចន្លោះថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០។ នៅទីនោះ
យល្យោគីម គំណាងឱ្យពួកប្បុកសុតង
ដល់នាមីកាយនោះកំពុងគួរមាននាមីកាយនៃកាន់ហាប៊ីឡូន
ដើម្បីបិទលាយជាកូនស៊ីរបស់នាង។ ពួកគេគួរមានបុរាណមុខនឹងការសាកល្បងមួយ

នៅពេលទេវតានិរណៈជំពូក ១០ ចុះមក
ហើយមានសៀវភៅតូចមួយបើកនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។
ដូចដែលយើងមែនបានបោះបុរេនឹងការទាមទាររបស់ស្រីកុនសោរ
ហើយបន្ទាប់មកគួរមាននាំទៅក្នុងការជាប់ជាល្អលើយ
ពួកបូកស្កេតដក់មានបដិសេធមិនបរិភោគអាហារនៅក្នុងដៃរបស់ទេវតានោះ
ដោយផ្អែកលើបុរាណវិទ្យា
និងទំនៀមទម្លាប់ដែលពួកគេមាននាំមកជាមួយពីយុគសម័យដើម។

Până în primăvara anului 1844, procesul de punere la probă ajunsese la un „punct de cotitură” pentru Ioiachim și pentru protestanți și, întocmai ca în primul proces de punere la probă pentru Israelul spiritual, ei „s-au întors” și nu au mai umblat cu Isus. În acea istorie, Daniel, Hanania, Mișael și Azaria îi reprezintă pe milleriți, care au ales să mănânce cărticica aceea care era dulce în gura lor, dar s-a făcut amară în pânțelele lor.

Dacă îi includem pe Adam și pe Eva, avem patru martori clasici că încercarea este reprezentată prin actul mâncării. Avem mai mulți martori profetici, care poartă cu toții semnătura celui dintâi și a celui de pe urmă. Mărturia încercării manei este o mărturie dintâi, iar încercarea Pâinii Cerului este atât o primă încercare pentru Israelul spiritual, cât și ultima mărturie pentru Israelul antic. Încercarea cărticelei este deopotrivă cea dintâi și cea de pe urmă. Ea este sfârșitul rătăcirii lui Israelul spiritual ca biserică în pustie și este începutul acelora care au fost aleși să fie poporul final, numit, al lui Dumnezeu. Milleriții au fost începutul poporului numit al lui Dumnezeu, care urma să fie identificat drept adevăratul corn al protestantismului. Există mai mulți martori ai procesului de încercare care începe atunci când prima solie este împuternicită.

În acele procese de încercare se ajunge la un „punct de cotitură”, în care aproape toți ucenicii se întorc înapoi. La mărturia lui Iosua și Caleb, întregul Israel s-a întors înapoi și a căutat să se întoarcă în Egipt. În biserica din Galileea, majoritatea ucenicilor s-au întors înapoi. Deoarece Isus este Alfa și Omega, „punctul de cotitură” care este reprezentat la sfârșitul procesului de încercare este ilustrat și la începutul procesului de încercare. Când mana a fost dată pentru prima dată vechiului Israel, au fost unii care s-au abătut imediat de la instrucțiuni. La botezul lui Hristos, El S-a întors și S-a dus în pustie. Sora White folosește simbolul unui punct de cotitură într-un mod foarte lămuritor.

„Postoje razdoblja koja predstavljaju prekretnice u povijesti naroda i Crkve. U Božjoj providnosti, kada nastupe te različite krize, daje se svjetlo za to vrijeme. Ako se ono primi, nastupa duhovni napredak; ako se odbaci, slijede duhovno nazadovanje i brodolom. Gospodin je u svojoj Riječi razotkrio prodorno djelo evanđelja, kako se ono odvijalo u prošlosti i kako će se odvijati u budućnosti, sve do završnog sukoba, kada će sotonske sile poduzeti svoj posljednji čudesni pokret. Iz te Riječi razumijemo da su sada na djelu sile koje će uvesti posljednji veliki sukob između dobra i zla — između Sotone, kneza tame, i Krista, Kneza života. Ali nadolazeća pobjeda ljudi koji ljube Boga i boje Ga se jednako je sigurna kao što je Njegovo prijestolje utvrđeno na nebesima.” Bible Echo, August 26, 1895.

Când mana a fost dată pentru prima dată vechiului Israel, a fost dată lumina pentru acea istorie. La botezul lui Hristos, a fost dată lumina pentru acea istorie. La 11 august 1840, a fost dată lumina

pentru acea istorie. Fiecare dintre acele puncte de cotitură marchează începutul unui proces de punere la probă care, în cele din urmă, se încheie într-un alt punct de cotitură, când fostul popor al legământului se abate și nu mai umblă cu Hristos.

Kwa kuwa michakato hii mbalimbali ya kujaribiwa inawakilisha mchakato wa kujaribiwa kwa watu wa agano la zamani na pia kwa watu wa agano jipya, yapo mahitimisho mawili ya mchakato wa kujaribiwa. Hitimisho la mchakato wa kujaribiwa, na kwa hiyo hatua ya mwisho ya mageuzi kwa Waprotestanti katika historia ya Wamileraiti, lilikuwa majira ya kuchipua ya mwaka 1844. Hitimisho la mchakato wa kujaribiwa (katika Majira ya Kupukutika ya mwaka 1844), au hatua ya mageuzi kwa Wamileraiti wenyewe, lilikuja baada ya hatua ya mageuzi kwa watu wa Mungu wa zamani.

În istoria lui Hristos, procesul de încercare este identificat prin faptul că El a curățit templul de două ori: o dată la începutul lucrării Sale, iar apoi din nou la încheierea lucrării Sale.

„Când Isus Și-a început lucrarea Sa publică, El a curățit Templul de profanarea lui sacrilegă. Printre ultimele acte ale lucrării Sale s-a aflat a doua curățire a Templului. Tot astfel, în ultima lucrare pentru avertizarea lumii, sunt adresate două chemări distincte către biserici. Solia celui de-al doilea înger este: «A căzut, a căzut Babilonul, cetatea aceea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei» (Apocalipsa 14:8). Iar în marea strigare a soliei celui de-al treilea înger se aude un glas din cer, zicând: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei» (Apocalipsa 18:4, 5).” Solii Alese, cartea 2, 118.

Procesul de cercetare al celor două curățiri ale templului făcute de Hristos este în armonie cu Maleahi, capitolul trei, în scrierile Spiritului Profetic.

„În curățirea templului de cumpărătorii și vânzătorii lumii, Isus Și-a vestit misiunea de a curăți inima de întinăciunea păcatului, — de dorințele pământești, de poftele egoiste, de obiceiurile rele, care corup sufletul. Maleahi 3:1–3 citat.” Hristos, Lumina lumii, 161.

Curățirea poporului lui Dumnezeu reprezintă procesul de încercare care este identificat în mod repetat în mai multe linii profetice. Fiecare referință, începând de la Adam și Eva până la istoria millerită, reprezintă curățirea celor o sută patruzeci și patru de mii.

„În ultimele zile ale istoriei acestui pământ, legământul lui Dumnezeu cu poporul Său păzitor al poruncilor trebuie să fie reînnoit.” Review and Herald, 26 februarie 1914.

Procesul de curățire al celor o sută patruzeci și patru de mii este prima referire din cartea lui Daniel, care este prima carte dintre cele două cărți ce reprezintă împreună Descoperirea lui Isus Hristos, descoperită chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii. Procesul de curățire al celor o sută patruzeci și patru de mii este de asemenea reprezentat ca procesul de sigilare. Când prima solie a procesului de curățire și sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001, aceasta a fost un punct de cotitură pentru biserică și pentru lume. În capitolul optsprezece din Apocalipsa, îngerul care luminează lumea cu slava sa sosise atunci. Totuși, în

Apocalipsa 18, îngerul nu este reprezentat ca având ceva de mâncare în mână — dar acel lucru este acolo. Cărticica este acolo. Ea poate fi recunoscută cu ușurință de aceia care aleg să mănânce metodologia reprezentată ca „poruncă peste poruncă”, de profetul Isaia.

Așezând „linie peste linie”, înțelegem că, atunci când Hristos a coborât la 11 septembrie 2001, El avea de asemenea o „cărticică”, care fusese reprezentată ca „mană”, „pâinea cerului” și „cărticica”. Dar, la 11 septembrie 2001, fostul popor ales, reprezentat de Ioiachim, a ales să se țină de obiceiurile și tradițiile adventismului și apoi și-a început marșul spre robia Babilonului, care se va desăvârși la legea duminicală.

„Ali zdaj prihaja beseda, da sem izjavila, da naj bi New York odnesel plimni val? Tega nisem nikoli rekla. Rekla sem, ko sem gledala velike zgradbe, ki so tam rastle, nadstropje za nadstropjem: ‚Kako strašni prizori se bodo odvili, ko bo Gospod vstal, da silovito strese zemljo! Tedaj se bodo izpolnile besede Razodetja 18,1–3.‘ Celotno osemnajsto poglavje Razodetja je opozorilo o tem, kar prihaja nad zemljo. Toda nimam posebne luči glede tega, kaj prihaja nad New York, razen da vem, da bodo nekega dne velike zgradbe tam porušene zaradi obračanja in preobračanja Božje moči. Iz luči, ki mi je bila dana, vem, da je uničenje v svetu. Ena beseda od Gospoda, en dotik njegove mogočne moči, in te masivne stavbe bodo padle. Nastopili bodo prizori, katerih strašnosti si ne moremo predstavljati.“ Review and Herald, 5. julij 1906.

Când „marile clădiri” ale „New York-ului” au fost „dărâmate prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu”, la 11 septembrie 2001, lumina îngerului din Apocalipsa optsprezece a umplut întregul pământ, căci venise un punct de cotitură în istoria fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece.

„Există perioade care constituie puncte de cotitură în istoria națiunilor și a bisericii. În providența lui Dumnezeu, atunci când sosesc aceste diferite crize, este dată lumina pentru vremea aceea. Dacă este primită, urmează progres spiritual; dacă este respinsă, urmează declin spiritual și naufragiu.” Bible Echo, 26 august 1895.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤਿ ਵਾਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਈ, ਤਾਂ ਜਨ੍ਹਿਗਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਤਮਕਿ ਤੌਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਜਨ੍ਹਿਗਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਤਮਕਿ ਤੌਰ ਤੇ ਡੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤੀ ਯਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗ ਪਏ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਮੇੜ-ਬਾਊ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੱਕ, ਜੱਥੇ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਨਾਸ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਗਲੀਲ ਵੱਚਿ ਜਹਿੜੇ ਯੂਹੰਨਾ 6:66 ਵੱਚਿ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਫਰਿ ਨਾ ਤੁਰੇ, ਉਹ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਰਹੇ ਸਨ ਜੇ ਪਹਲਿਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਤਸਿਮੇ ਵੇਲੇ ਆਈ ਸੀ, ਜੱਥੇ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਇਤਹਿਸਕ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪਹਲਿਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਪਹਲਿੇ ਅਧਿਆਇ ਵੱਚਿ, ਉਸ ਇਤਹਿਸਕ ਵੱਚਿ ਜਦੋਂ ਪਹਲਿਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵਸਿਵਾਸ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਡੁੱਬਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਵਸਿਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, a venit la Ierusalim Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și l-a împresurat. Și Domnul l-a dat în mâna lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, împreună cu o parte din vasele casei lui Dumnezeu; pe acestea le-a dus în țara Șinear,

în casa dumnezeului său, și a adus vasele în vistieria dumnezeului său. Și împăratul i-a poruncit lui Așpenaz, mai-marele famenilor săi, să aducă dintre copiii lui Israel, dintre sămânța împărătească și dintre voievozi, niște tineri fără niciun cusur, frumoși la chip, înzestrați cu toată înțelepciunea, pricepuți în cunoștință și cunosători ai științei, având în ei puterea de a sta în palatul împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor. Și împăratul le-a rânduit o porție zilnică din bucatele împăratului și din vinul pe care îl bea el, ca să-i hrănească astfel timp de trei ani, iar la sfârșitul acestora să stea înaintea împăratului. Între aceștia erau, dintre copiii lui Iuda, Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. Mai-marele famenilor le-a pus alte nume: lui Daniel i-a pus numele Beltșatar; lui Hanania, Șadrac; lui Mișael, Meșac; și lui Azaria, Abed-Nego. Dar Daniel a hotărât în inima lui să nu se spurce cu porția din bucatele împăratului, nici cu vinul pe care îl bea acesta; de aceea a cerut mai-marelui famenilor să nu se spurce. Daniel 1:1-8.

Daniel, Hananiah, Mishael și Azariah au fost fiii lui Iuda. Ei au fost făcuți eunuci, reprezentând astfel generația finală a adventismului. Nebucadnețar, asemenea multor împărați din vechime, i-a castrat pe cei patru tineri iudei, pentru a înlătura orice îngrijorări pe care le-ar fi putut avea împăratul atunci când ei slujeau ca robi și intrau în contact cu soțiile și concubinele împăratului.

În mod simbolic, aceasta reprezintă generația finală a adventismului, căci după aceștia nu avea să mai existe nicio altă linie a lui Iuda. Patru este un simbol al universalității și, prin urmare, reprezintă generația finală a adventiștilor de ziua a șaptea din întreaga lume, care recunosc data de 11 septembrie 2001 ca fiind o împlinire a Cuvântului profetic al lui Dumnezeu.

Acei adventiști de ziua a șaptea sunt subiectul Cuvântului profetic al lui Dumnezeu, căci ei sunt cei chemați să fie cei o sută patruzeci și patru de mii. Totuși, moștenirea lor profetică a început odată cu răzvrătirea părinților lor, în 1863. Acea răzvrătire inițială este aproape imposibil de recunoscut, deoarece a fost acoperită de tradițiile și obiceiurile a patru generații de răzvrătire tot mai accentuată. Deși este greu de recunoscut, ea trebuie văzută și recunoscută, așa cum face în cele din urmă Daniel în capitolul nouă din Daniel. El a făcut aceasta recunoscând adevărul aflat în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu.

Răzvrătirea din care Daniel și cei trei vrednici se trăgeau în mod direct a fost refuzul tatălui lor de a rămâne despărțit de influențele păgâne care îi înconjurau. În 1863, adventismul laodicean s-a întors la metodologia biblică a protestantismului apostat și a catolicismului, pentru a-și susține respingerea identificării de către Miller a „celor șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Acea răzvrătire, pentru Daniel și cei trei vrednici, era reprezentată de împăratul Ezechia.

Prionscail an Rí Eiziciás leis an Tiarna gan bás a fháil, agus freagraíodh a urnaí nuair a thug an Tiarna cúig bliana déag eile dó. Tríd sin a dhéanamh, ghin sé ansin Manaisé, duine de na ríthe ba olca de Iúdá, ach freisin an rí a chomharthaíonn tús chloí agus dhaoirse fhorásach sheacht gcéim Iúdá. Sa bhliain 1856, tháinig an Fíorfhinné chun cnag a bhualadh ar dhoras Aidhbhintíochas Laodicéach, ach roghnaigh siad maireachtáil agus gan bás a fháil don fhéin. Faoi 1863, bhí “Iairicó” atógtha acu agus chuir siad tús leis an éirí amach méadaitheach a chuir cosc orthu, sa deireadh thiar, 11 Meán Fómhair 2001 a aithint mar thús a dturais thrí chéim isteach i ndaoirse na Bablóine spioradálta, a chríochnaíonn ag an dlí Domhnaigh.

Pentru regele Ezechia, anul 1863 a venit atunci când i-a fost ascultată rugăciunea de a trăi. Domnul a oferit un semn că rugăciunea lui fusese primită. Dumnezeu a confirmat rugăciunea prin mișcarea soarelui, iar babilonienii au văzut lucrarea lui Dumnezeu în ceruri, deși nu știau ce însemna. Babilonienii au venit apoi la Ierusalim ca să afle despre Dumnezeul care avea puterea să stăpânească soarele. În loc să-L proslăvească pe Dumnezeul cerului, regele Ezechia, în loc să moară față de sine, a ales să-și slăvească templul și cetatea, în locul Dumnezeului care alesese să-și pună Numele în acel templu și în acea cetate.

Acea răzvrătire a adus profeția că urmași din linia lui de sânge aveau să devină robi și eunuci în Babilon. Acei copii au fost Daniel, Hanania, Mișael și Azaria și reprezintă generația spirituală finală a acelor adventiști de ziua a șaptea care recunosc 11 septembrie 2001 ca un punct de cotitură în istoria națiunilor lumii și a bisericii, când este dată lumina care urmează să-i pună la probă și să-i sigileze pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

În acele zile, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Și prorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: Așa zice Domnul: Rânduiește-ți casa, căci vei muri și nu vei trăi. Atunci el și-a întors fața spre perete și s-a rugat Domnului, zicând: Te rog, Doamne, adu-Ți aminte acum cum am umblat înaintea Ta în adevăr și cu inimă desăvârșită și am făcut ceea ce este bine înaintea ochilor Tăi. Și Ezechia a plâns cu amar. Și s-a întâmplat că, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din mijloc, cuvântul Domnului a venit la el, zicând: Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: Așa zice Domnul, Dumnezeul lui David, tatăl tău: Ți-am auzit rugăciunea, și-am văzut lacrimile; iată, te voi vindeca: a treia zi te vei sui la casa Domnului. Și voi adăuga la zilele tale cincisprezece ani; și te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta din mâna împăratului Asiriei; și voi apăra cetatea aceasta din pricina Mea și din pricina robului Meu David. Și Isaia a zis: Luați o turtă de smochine. Și au luat-o și au pus-o pe bubă, și el s-a vindecat. Și Ezechia a zis lui Isaia: Care va fi semnul că Domnul mă va vindeca și că a treia zi mă voi sui la casa Domnului? Și Isaia a zis: Acesta îți va fi semnul din partea Domnului, că Domnul va face lucrul pe care l-a spus: să meargă umbra înainte zece trepte sau să se întoarcă înapoi zece trepte? Și Ezechia a răspuns: Este un lucru ușor pentru umbră să coboare zece trepte; nu, ci să se întoarcă umbra înapoi zece trepte. Și prorocul Isaia a strigat către Domnul; și El a adus umbra înapoi cu zece trepte, pe treptele lui Ahaz, pe care coborâse. În vremea aceea, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis lui Ezechia scrisori și un dar; căci auzise că Ezechia fusese bolnav. Și Ezechia i-a ascultat și le-a arătat toată casa lucrurilor sale de preț: argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump și toată casa armelor sale și tot ce se afla în vistieriile lui; n-a fost nimic în casa lui și în toată stăpânirea lui pe care Ezechia să nu li-l fi arătat. Atunci prorocul Isaia a venit la împăratul Ezechia și i-a zis: Ce au spus oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine? Și Ezechia a zis: Au venit dintr-o țară îndepărtată, din Babilon. Și el a zis: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a răspuns: Au văzut toate lucrurile care sunt în casa mea; nu este nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat. Și Isaia i-a zis lui Ezechia: Ascultă cuvântul Domnului. Iată, vin zile când tot ce este în casa ta și ceea ce părinții tăi au strâns până în ziua aceasta va fi dus în Babilon; nimic nu va rămâne, zice Domnul. Și dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care îi vei naște, vor lua; și ei vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului. Atunci Ezechia i-a zis lui Isaia: Bun este cuvântul Domnului pe care l-ai rostit. Și a zis: Oare nu este bine, dacă vor fi pace și adevăr în zilele

mele? Și celelalte fapte ale lui Ezechia și toată puterea lui și cum a făcut iazul și canalul și a adus apă în cetate, oare nu sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Și Ezechia a adormit cu părinții săi; și în locul lui a domnit Manase, fiul său. 2 Împărați 20:1–21.

Următorul verset spune:

Manase a fost în vârstă de doisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei sale era Heftiba. 2 Împărați 21:1.

Ki sa ki t ap rive si wa Ezekyas te aksepté volonte Senyé a, epi li te tou senpleman mete kay li an lòd epi li te mouri? Yo te ba li kenz ane anplis, e twa ane apre sa, mechan Manase te fèt. Ki sa ki t ap rive an 1856, si Advantis yo te aksepté tranzisyon an soti Filadèlfi pou rive Lawodise, epi yo te mete kay yo an lòd epi yo te kite verite fondamantal William Miller yo rete entak? Mwen sipoze nou pap janm konnen repons kesyon sa a, men sa nou konnen se ke “Daniel te pran desizyon nan kè li pou l pa t souye tèt li ak pòsyon vyann wa a, ni ak diven li te konn bwè a.”

Vom continua capitolul unu din Daniel în articolul următor.